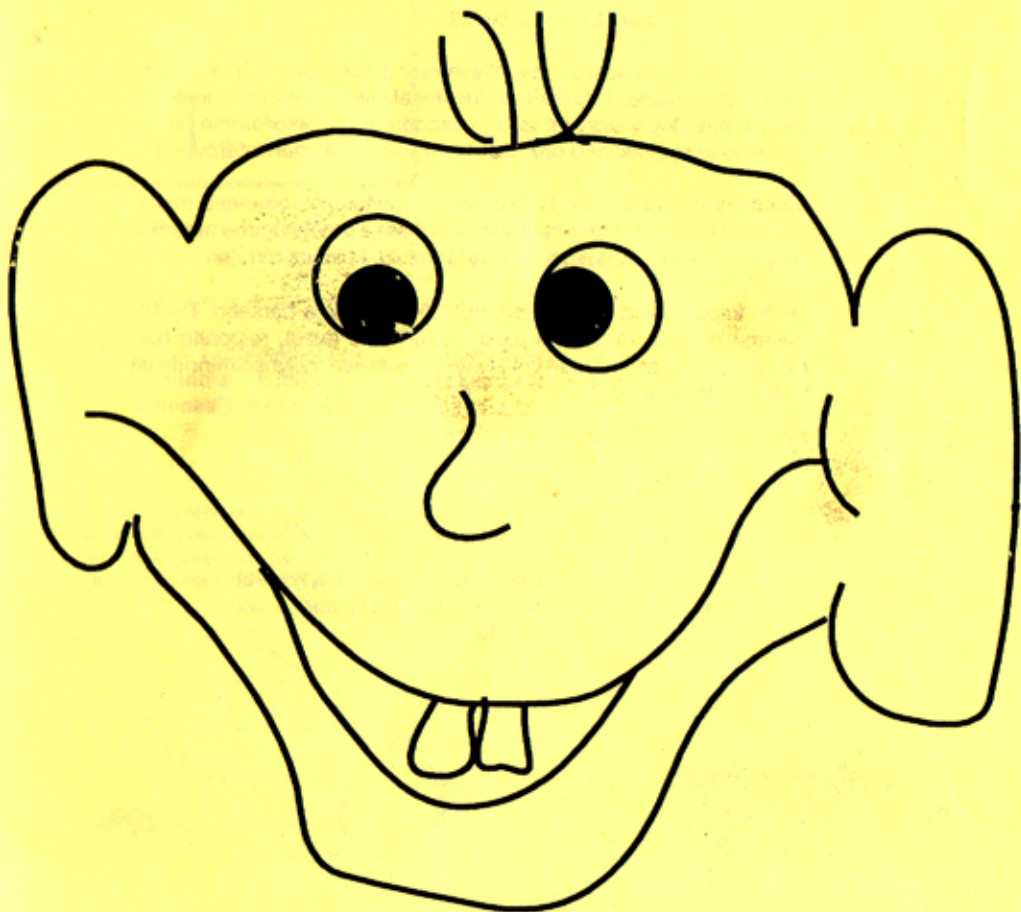

Tukesi

SYYSKUUN alussa 1992 Omistettu kaikille pikku phuksi-palleroille NUMERO 3

OI ONNEA!

Kesä on mennyt! Sade ropsuttelee mukavasti ikkunaan. Poissa ovat hikiset, veitot hellepäivät. Poissa käsivarsille valuvat jätskitötteröt, poissa myös hyttyset ja muut ötökät.

Onnesta vinkuen saavumme jälleen opin tielle. Laukkaamme luennot seuraavalle - kalseissa luentosaleissa hytisten ahmimme aivoihimme luennoitsijan joka lausahduksen. Hikoilemme ilosta nähdessämme rakkaan oranssin-keltaisen yliopistoarkkitehtuurin.

Santäämme laskareihin, hallitsemme harjoitustyöt, emmekä myöskään unohda laboratorioharjoituksia. Ohessa osallistumme tietenkin kieltentunneille - sataprosenttinen läsnäolo, kuinkas muuten!

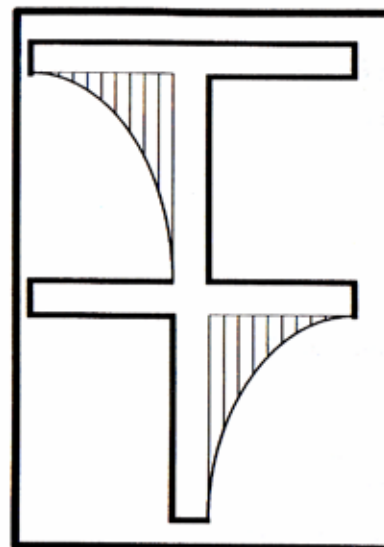
Mikäli vapaa-aikaa jää, käytämme sen huolella ja harkiten. Pyrähdämme pommariin UNIXin pariin. Hankimme uusia, reippaita harastuksia. Nyt jos koskaan voi aloittaa lenkkeilyn, ryijynsolminnan tai laskuvarjohyppelyn.

Joopa joo, täällä sitä taas ollaan. Täytyy kai ainakin pakollisille tunneille osallistua... Ja onhan meillä alakuppila!

Hilpeistä Syksyä!
aijoo: Päivi

SISÄLLYSLUETTELO

1. ekasivu
2. tokasivu
3. tämä sivu
4. peejiin sivu
5. fuksin sivu
6. siilipään sivu
7. tietokonesivut
10. mainossivut
12. takun sivut
14. tiedesivut
16. kilpailusivu
17. mätät sivut
21. aikataulusivu
22. vääränkielinen osoitesivu
24. viimeinen sivu

TERMINAALI

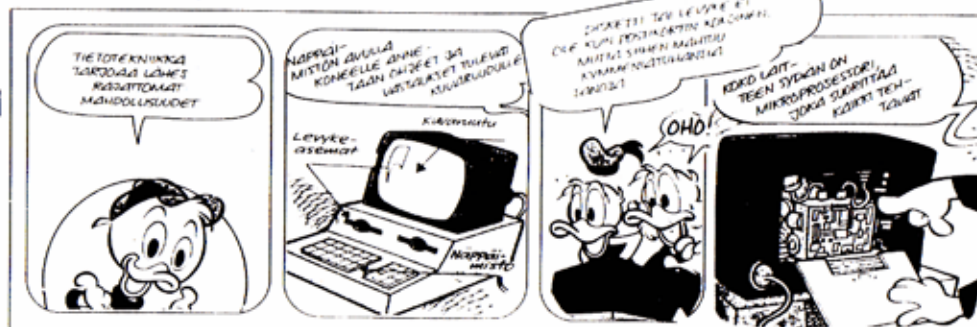
Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu

Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja: Päivi Passoja
Nakitettu toimittaja: Heikki Anttila
Eräs fuksi: Juhani Tapaninen
Toimituksen sihteerikkö: Fuksipojalle
 paikka vapaana

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltyä osittaista kopiointia opetustarkoituksiin.
 Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn.

Peejii juttelee

Return-Path: <mac>
Date: Fri, 21 Aug 92 14:03:45 +0300
From: Olli Hyyppä <mac>
To: terminal
Subject: Re: Peejiinpalsta...!

Tulee, tulee.....

--Olli

(Eipä palstaa näkynyt deadlineen mennessä,
Toim. huom. :-))

eräs fuksi

FUKSIN ARTIKKELI

Moi. Kello on 05:25 ja koko perjantain ja sunnuntain ahkerasta emacsoinnista on tuloksena salaatti, jota kukaan ei voi syödä. Mitä ihmettä fuksi voi kirjoittaa johonkin Terminaaliin!

4 ja puoli tuntia deadlineen, olen kai dead sitten kun en aio saada tekstiäni valmiiksi siihen mennessä. Minä en osaa kirjoittaa. (Siis kirjoittaa mitään järkevää tai vähemmän järkevää.) Eikä ilmeisesti lupaukseeni (nakitukseeni) voi luottaa.

Nyt menen ainakin nukkumaan, olen jo kävelvä keilapallo.

Aamu sarastaa, prkkele. Minulta on _ehkä_ mahdollista saada joku artikkeli ulos, mutta ei juuri nyt.. Ei tosiaankaan, toistan itseäni.

Jos todella haluat minun kirjoittavan jotain, kuoleman päivän jälkeenkin, niin mahdollisesti selvittyäni univelasta voin yrittää. Tai kyllä yritän, mutta tulos on epävarma.

seli seli.

Sinä! Fuksi! SEIS!

THIS IS FOR YOU!!!

Onnitteluni, olet kunnianarvoisa tietofuksi. Oletko kunnian arvoinen, selviää seuraavien kuukausien aikana. Tuletko huomaamaan, että joukkio, mihin olet ehkä tietämättäsi liittynyt, on yksi pirteimmistä killoista mitä Oulusta löytyy. Tai se olisi sitä, mikäli edellisen fuksiittesiintymän näytteet olisivat olleet hieman energisempiä kiltaan liittyvissä asioissa.

Vanha muistelee... Siitä on niin kauan, kun näpytellyt hiihteli Linnanmaan suuria ja sokkeloisia käytäviä maalarin lakki vinossa, sormi olutpullossa ja sukut solmussa. Maailma oli ihmeellinen asia ja koko touhu vaikutti

- mielipuoliselta
- mielenkiintoiselta.

Pienryhmäohjaaja yritti tehdä parhaansa turmelukseen kotipoikaa ja saattaakseen pinnan alla kiemurtelevan teekkariperhosen toukan (=fuksi) kuoriutumaan ja liittymään kaikkeen mahdolliseen ja hieman mahdollisempiinkin.

Tahtoo siis sanoa että kaikki me "vanhemmat" olemme käyneet läpi samaiset fuksivuoden tohinat, kuka innokkaammin, kuka vähemmän (Hyi heille!!). Ja olemme hengissä, joskaan emme välttämättä aivan täysijärkisiä.

Edessäsi on siis uusia kokemuksia, ällistyttäviä paljastuksia itsestäsi, uusia ystäviä ja paljon muuta "mukavaa". Sekä todella monta tietokoneetta! Parasta sekä itsesi että killan kannalta on liittyä mukaan heti alusta, käydä nuuhkimassa killan hallituksen kokouksissa uusia tuulia (ja

sieppaamassa parhaat nakit päältä *vapaaehtoisesti!!!*). Erilaisia tempauksia riittää teekkarin kalenterissa, joten ei ole pelkoa että edes puoliaktiivinen nuori, tuleva tietoteekkari ei saisi Wappuna lakkiaan kunniallisesti kerättyään fuksipisteitä yli äyräiden ja uituaan hyisessä vedessä.

Mitä killalla on tarjottavaa *sinulle*?

- uusia ystäviä
- kokemuksia joista et osaisi edes uneksia kotona
- nakkeja
- ilmapiiri, jossa voit tehdä melkein mitä tahansa ja se hyväksytään
- Pommarin aarteineen
- luovaa hulluutta ja kyseenalaista mailetta

Mitä sinulla on tarjottavaa *Killalle*?

- sielusi, ruumiisi ja henkiset energiavarasi... Eli kaikki mitä sinusta irtoaa ja hie- man enemmän!

Ota osaa, eläydy, muutu kunnan teekkariksi! Ja tytöt, jos teitä on... toivottavasti... (valitan... Toim. huom.) unohtakaa tasa-arvo, teekkaritytöjä on niin vähän, että Te olette Lapin kultaakin kalliimpia!

GURUTEKNIIKAN KOULUTUSOHJELMAN YLEISINFORMAATIO

-- Yleisesti ottaen --

Seuraava teksti on häpeämättömästi kopioitu osittain viimevuotisesta artikkelista ja vieläkin häpeämättömämmin muuteltu joiltain osin. Mutta miksi pyörä pitäisi keksiä uudelleen, kysynpää vain. Nämäkin virkkeet osoittavat, ettei suomen kielen opetus ole mennyt täysin hukkaan - aasinsiltoja kaikki.

Mutta te, rakkaat fuksit, teistä toivottavasti ei tule aaseja. Se, oletteko te tätä lukiessanne vielä sellaisia, nähdään syksyn alussa. Alussa se voidaan antaa anteeksi - viimeistään töitä hakiessanne se kostautuu. Pelottelu sikseen - tarkoitan vain sitä että kannattaa käyttää rohkeasti yliopiston kaikkia tietokoneisiin liittyviä palveluja ja tarjontaa, koska opetuksen ohella tapahtuva itseopiskelu ja asioihin tutustuminen on välttämätöntä monipuolisen koulutuksen saamiseksi.

Me OTIT-hepät odotamme sinun kehittymistäsi *guruksi*. Uskallapa pettää odotuksemme. Ainiin, meiltä voi sitten myös kysyä kaikenlaista mikäli sormi tunkeutuu suuhun.

-- Otitsun --

Viime vuoden aikana huomasimme, ettei tietoteekkarien sovi joutua kehityksessä jälkijunaan ja siksi vaihdimme uskollisesti palvelleen SUN 2/120-kiltakoneemme tehokkaampaan myllyyn eli SparcStation 1+ :seen, jota kutsutaan edellisen mukaisesti verkkoliikenteessä nimellä otitsun. Kone sijaitsee sähköosaston pommisuojuksessa kiltahuoneen vieressä ja sen ylläpidosta vastaavat killan valitsevat operaattorit.

Otitsuniin voi hakea välittömästi opiskelun alettua käyttäjätunnusta söpöllä lomakkeella, joita

pitäisi löytyä pommarin päätehuoneesta (esim. sinisestä kotelosta). Käytännössä kaikki tietotekniikan opiskelijat saavat tunnuksen - erityisiä hakuperusteluja ei tarvitse esittää vaikkakin kiltta syynää tietysti tapansa mukaan jokaikisen hakemuspaperin 3. asteen kuulustelua muistuttavissa salaseuramaisissa kokouksissaan, joihin tietysti kaikki killan jäsenet, fuksitkin, ovat tervetulleita.

Operaattorit toivovat hartaasti, että konetta käytettäisiin moninaiseen UNIX:n ja työasemaympäristön käytön opetteluun koska tästä voi olla suunnatonta hyötyä tulevissa elämissä. Käytännössä tämä toive on osoittautunut täysin turhaksi hölynpölyksi, mutta ehkä teissä uusissa fuksissa on ainesta.

Konsolin käytöstä kannattaneet kertoa vielä sen verran, että jonkin ikkunointiohjelman käyttö on enemmän kuin suositeltavaa. Esim. X11- ikkunointi mahdollistaa useamman samanaikaisen komentotulkin ja sovelluksen hallinnan ja käytön. Konsolin käyttö ASCII-päätteen tavoin on resurssien aliarvioimista - eihän kukaan käytä Porscheakaan Pappa-Tunturin moottorilla.

-- Stekit --

Sähkötekniikan osaston tietokonelaboratorio on järjestänyt opiskelijoiden käyttöön SUN

SPARCStation-työasemia (tällä hetkellä koneita on kolme, verkkonimiltään stekt, stekt1 ja stekt2). Näihin koneisiin voi hakea käyttäjätunnusta tietokone-laboratoriosta sen jälkeen kun kurssi UNIX- ja C-kieli on suoritettuna. Stektejä käytetään muutamien harjoitustöiden teon yhteydessä, mutta niitä saa käyttää vapaasti muulloinkin. Koneisiin on asennettu lukuisia varsin hyödyllisiä ohjelmia, kuten Frame Maker- julkaisuohjelma (jolla Terminaalikin väkerretään kasaan), TeX, MatLab, Prosa, X11, OpenWindows, ohjelmointikieliä ja paljon muuta jännittävää ja fuksin pään pyörälle vievää. Kaikkea kannattaa kokeilla, kangistua ei kannata.

Otitbin

Tietotekniikan opiskelijat ylläpitävät ns. opiskelijahakemistoa stekt- koneissa (vastaava myös phoenixissa ja zombiessa, katso edellä) jonka hakupolku on /otit/otitbin. Tämän polun alta löytyviä hyödykkeitä voi käyttää nykyisin stektien lisäksi myös otitsunissa koska senkin arkkitieturi on SPARC.

Otitbiniin asennetaan opiskelijoiden tarvitsemia ohjelmia ja tietysti paljon muuta, kuten esimerkiksi UNIX:n Frequently Asked Questions -lista, josta löytyy vastauksia moniin ongelmiin. Jos luulet tarvitsevasi jotain ohjelmaa tai muuta juttua, josta voisi mahdollisesti olla muillekin hyötyä tai sitten ei, ei kannata asentaa sitä zijloonaan kotihakemistoon erikseen vaan anna lähdekoodi otitbiniin ylläpitäjille (nykyisin aktiivisimpia lienevät otitsunin ylläpitäjät, allekirjoittanut ja Saarisen Tommi), jotka hoitavat loput jos voivat.

Otitbiniä voi käyttää välittömästi stekteistä ja otitsunista kunhan hakupolku on vain asetettu oikein - otitsunin uusien käyttäjien kohdalla tähän pyritään defaulttina. Käytä otitbiniä koska se säästää levytilaa ja saatat saada kavereita lisää kun he huomaavat miten hienoja ohjelmia olet tehnyt ja saattanut käytettäväksi otitbiniin (piilovaikutetta: koettakaa fuksit opetella tekemään hienoja ohjelmia älkääkään aina pelatko MUDia).

-- Phoenix, Zombie --

ATK-keskuksella on kaksi pääasiassa opiskelijakäyttöön järjestettyä tietokonetta: DECSYSTEM 5500 (phoenix) ja (zombie). Näihin saa halutessaan käyttäjätunnuksen täyttämällä ATK-keskuksen neuvonnasta saatavan hakemuslomakkeen. Phoenixiin on liitetty 10 X-päätettä, jotka sijaitsevat huoneessa TK130 (löytyy samalta käytävältä kuin Prolab-akvaario, josta fuksit yms voivat hakea mm. 15 v sitten suunniteltuja muinaisia ohjelmointitehtäviä kurssiensa harjoitustöiksi). X-päätteet ovat graafisia päätteitä joissa toimii X Window System-ikkunointiympäristö, eli toisin sanoen ne tarjoavat konsolin edut vaikka itse varsinainen vääntö tapahtuu-kin hieman muualla. Phoenixissa ja zombiessa on myös opiskelijahakemisto, jonka hakupolku on /usr/sbin.

-- Päätteet --

Päätteet ovat ehkä yleisin kontaktimuoto tietokoneisiin. Päätteitä löytyy yliopistolta lukuisista päätehuoneista, joista tietoteekkareille ehkä tutuin ja läheisin on sähköosaston X2-kellari, jota pahamaineisesti myös joskus pommariksi kutsutaan. Pommarista löytyy otitsunin ja yhden stektin lisäksi myös 10 kpl päätepalvelijassa kiinni olevia päätteitä. Päätepalvelijan kehotukseen "Yes, Boss>" voi vastata esim. "c otitsun", jolloin päte ottaa yhteyden kiltamme työasemaan.

Muita päätehuoneita ovat koneen mikroluokka KO101, jonka peeseistä pääsee yliopiston verkkoon esimerkiksi kermit-sammakolla (sis tietoliikenneohjelmalla). Myös mikrolabrassa TF103 on muutamia koneita kiinni verkossa päätekäyttöä varten. Mikrolabrassa voi imeä verkosta tarvitsemiaan ohjelmia esim. korpulle omaa konetta varten, tehdä harjoitustöitä jos nyt jostain syystä työasemien potku ei satu riittämään (heavy pun intended) ja tulostella tärkeimpiä työselosteita laadukkailla laserkirjoittimilla. Tämä kaikki tietysti vain mikäli labra sattuu olemaan auki - muistutuksena kerrottakoon että maanantaisin se on "huoltosyistä" kiinni ainakin kello kahteentoista elleivät labran "työntekijät" satu olemaan pitempään kahvilla (again, pun intended).

Salissa L9B on päätteitä jotka ovat kiinteästi yhteydessä yliopiston keskuskoneeseen IBM ES-9121-260, jonka verkkonimi on finou. Koneen VM/XA -käyttöjärjestelmän vinkeiden oppiminen voi olla pikkuisen hankalampaa kuin esimerkiksi UNIX:n, ja ATK-keskuksen järjestämällä kurseilla sitä voi ehkä oppia nopeammin kuin itsenäisesti. Lisänä mainittakoon, että jos joku todella viitsii perehtyä siihen hyvin yksityiskohtaisesti ja pystyy osaamisensa osoittamaan, kertokoon siitä meillekin - guruja nimitetään muutenkin niin harvoin.

-- ATK-keskus --

ATK-keskus huolehtii yliopiston tietoliikenneverkon, siihen liitettyjen laitteiden ja yleisten ATK-luokkien kehittämisestä ja ylläpidosta. ATK-keskuksesta saa myös joitain julkisohjelmia sekä opastusta laitteiden käytössä lähinnä erilaisten kurssien muodossa. Kurssit olivat ainakin vuosi sitten vielä yliopiston opiskelijoille ilmaisia, tiedä häntä miten lama on sitten vaikuttanut asiaan.

-- Sähköposti, uutiset --

Kansainvälisen yliopistotietokoneverkon mielenkiintoisimpia palveluita ovat sähköposti ja uutiset, joiden käytöstä ei yksityistä opiskelijaa ole ainakaan vielä keksitty alkaa rokottaa rahallisesti. Sähköpostin periaate on tismalleen sama kuin normaalinkin postin, paitsi että kaikki

tapahtuu täysin elektronisesti. Laatikkokantokin on mukana eikä siitä kyllä voi valittaa - eri asia onkin sitten olisiko sitä tarvittakaan. No niin, asiaan sitten. Mikäli postinvälitys toimii kuten sen pitäisi, käyttäjä voi lähettää sähköpostia toiselle käyttäjälle, joka voi sijaita ties missä päin verkkoa, esim. Yhdysvalloissa.

Uutiset eli uutispalvelu jakautuu moniin satoihin (nykyisin jo kai muutamaan tuhanteen) eri asioita käsitteviin uutisryhmiin. Sana uutiset on ehkä hieman harhaanjohtava sillä käytännössä suurin osa informaatiosta on keskustelua ja mielipiteiden vaihtamista. Kuitenkin valitsemalla hyvät uutisryhmät seurannan alle saadaan myös paljon uutta tietoa joten tätä palvelua ei missään nimessä kannata sivuuttaa olankohauksella.

Ouluun on perustettu jokunen vuosi sitten paikallisia uutisryhmiä joista uusi käyttäjä voi hyvin aloittaa - näissä ryhmissä harvoin on liikaa viestejä. Tämä toimikoon myös haasteena uusille fukseille! Koettakaa opetella käyttämään uutispalveluja, jotta elämää saadaan näkyville Oulussakin. Tietysti jos haluatte olla nurkkapatriotteja ja itserakkaita tiedon pimittäjiä niin se on teidän ongelmanne (pun intended). Koettakaa kuitenkin päästä parempaan kuin jotkut aikaisemmista vuosikursseista.

Uutisia voi kirjoittaa ja lukea kuka hyvänsä, jolla on käyttäjätunnus yliopistoverkkoon liittyneessä koneessa. Kannattaa opetella käyttämään uutistenluohjelmia, joita ovat esimerkiksi rn, nn, vn, tin ja GNUS. Hämmentävissä tilanteissa apua voi ja kannattaa kysyä vanhemmilta tieteenharjoittajilta.

TEKKARI !!!

STS/KAL
tarjoaa Sinulle

- opintolainatakaukset
- lehdet ja julkaisut
- edullisia vakuutuksia
- lakimiespalvelut
- työttömyysvakuutuksen taitonsa
- harjoittelupalkkasuosituksot käyttöösi
- edullista edunvalvontaa jo teekkariaikana

SUOMEN TEKNILLINEN SEURA STS ry.
KORKEAKOULUINSINÖÖRIEN JA ARKKITEHTIEN
KESKUSLIITTO KAL ry.

Kysy lisää aluetoimistolta,
Teknologiantie1, 90570 Oulu, puh (981) 551 5555

Asko Saastamoinen
STS/KAL asiamies

STS/KAL - Tuo tuttu yhdistelmä

Niin ehkäpä tuttukin, mutta jollain tavalla kuitenkin jäänyt vielä epäselväksi? Ei ainakaan seuraavan jälkeen.

STS/KAL on järjestökokonaisuus korkeastikoulutettujen tekniikan ammattilaisten etujen ajamiseksi valtakunnallisesti. Se muodostuu alunperin kahdesta järjestöstä; Suomen Teknisestä Seurasta STS:sta, joka on perustettu jo vuonna 1896 ajamaan silloisten polyteknikkojen asiaa ja tekemään heidän työtään tunnetuksi, sekä Korkeakouluinsinöörien ja Arkkitehtien Keskusliitosta KAL:sta, joka on perustettu 70-luvulla diplomi-insinöörien ja arkkitehtien työmarkkinajärjestöksi ja edunvalvojaksi työsuhteeseen liittyvissä asioissa. Järjestöt ovat vuoden 1990 aikana yhdentyneet, minkä vuoksi puhutaan STS/KAL:sta yhtenä järjestönä.

Järjestöön kuuluu tällä hetkellä noin 35 000 jäsentä, joista noin 15 000 on teekkareita. Teekkareista yli 90% on järjestön jäsenenä, valmiista diplomi-insinööreistä noin 75%. Ja mikäpä onkaan teekkarina STS/KAL:iin kuulua, kun jäsenyys ja jäsenedut ovat saatavilla ilmaiseksi! Varsinaiset jäsenet joutuvat edustaan hiukan maksamaan; tänä vuonna 1260 markkaa, mikä ammattiliittojen jäsenmaksuista on edullisimpia.

STS/KAL tarjoaa jäsenetuina jäsenilleen muun muassa lakimiespalveluja ja neuvontaa lähinnä työsuhteeseen liittyvissä tapauksissa, mutta myös ohjeita yksityisissä oikeusmurheissa. Neuvontaa työsuhteeseen liittyvissä kysymyksissä, palkkatilastoja, harjoittelupalkkasuosituksia, tutkimustuloksia jäsenkunnan asemasta, palkoista, sijoittumisesta työelämään, ja julkaisumateriaalia käsitellen tekniikan alaa useilta eri kanteilta on myös meidän kauttamme saatavilla. Jäsenetulehdet ovatkin jo monelle tuttuja, samoin eri vakuutusyhtiöiden kautta saatavat

edulliset ryhmävakuutukset; huom! erikoisesti matkavakuutus ekskursioille lähdeettäessä. Lisäksi järjestömmme vaikuttaa jatkuvasti taustalla valtakunnan päättäjiin diplomi-insinöörien ja arkkitehtien koulutuspolitiikan suhteen, tekniikan edistämiseksi ja sen arvostuksen parantamiseksi, ja teknologia- ja koulutusmyönteisen ilmapiirin luomiseksi maahamme. Tärkeänä osana STS/KAL:n toimintaa ovat myös kansainväliset suhteet eri maiden vastaaviin järjestöihin ympäri maailmaa, sekä kansainvälistymiskokemuksien välittäminen kotimaassa työskenteleville ja ulkomaille mieliville.

Teekkarina voit mielipiteesi STS/KAL:n toiminnasta tuoda esille paitsi suoraan järjestön toimipisteisiin, myös teekkariyhdistyksen hallituksen jäsenille, kiltojen puheenjohtajille ja STS/KAL:n opiskelijayhdyshenkilölle, jotka ovat jatkuvasti ajan tasalla siitä mitä järjestössä tapahtuu, ja mitä kautta lisätietoa on saatavilla. Kilttojen ilmoitustauluilta löytyy heidän osoitteitaan ja STS/KAL:n kontaktiomakkeita.

STS/KAL:n Oulun aluetoimistoon voit mieliihyvin olla yhteydessä myös; aluetoimisto auttaa aina! Varmimmin saat alueasiamies Asko Saastamoisen kiinni tiistaisin ja torstaisin kello 9 - 15, mutta muinakin aikoina voit jättää soittopyynnön keskukseseen. Aluetoimiston osoite on Teknologiantie 1, 90 570 Oulu, ja se sijaitsee Linnanmaalla Teknologiakylän päärakennuksessa. Puhelinnumero on 551 5555, ja telekopio 551 5556. Joten, jos vielä jäi jotain kysyttävää...

Soittele.

Inter-rail kokemuksia kesältä 1992

Maanantai 22.6. Mäntsälä - Helsinki - Turku - Tukholma - Kööpenhamina

Vihdoinkin koitti tämä kauan odotettu päivä. Tänään poistumme Laten kanssa riemuiten maasta ja lähdemme kohti uusia seikkailuja tarjoavaa Eurooppaa. Tätä päivää on suunniteltu viimekesäisestä retkestämme lähtien ja nyt kun hetki on käsillä on vatsani täynnä perhosia... Missä on se viimekesäinen tyyni olotila? Onneksi laivalla vallitseva rentous saa minut valtaansa ja keskityn enää "vain" nauttimaan kaikesta mitä reissu tuo tullessaan. Pitkä odotus Tukholman asemalla palkitaan ja vihdoinkin "sänkymme" saapuu... En muistanutkaan kuinka ahtaita junien punkat on kun niissä nukkuu kahdestaan.

Tiistai 23.6. Kööpenhamina - Hampuri

Epäinhimillistä joutua heräämään kuuden aikaan aamulla vaihtakseen junaa, varsinkin kun nukkuminen on ollut sitäsuntatä. Pikkuhiljaa alan tottua taas tähän junissa asumiseen ja päivä kuluu suhteellisen vaivattomasti... Tosin käteisen vähyys aiheuttaa hienoista nälän tunnetta. Onneksi saavumme Hampuriin ja pääsemme nauttimaan kunnollista ruokaa ja nukkumaan oikeaan sänkyyn pensionaatti Riedingerissä, joka sijaitsee lähellä asemaa ja on myös kohtuu hintainen.

Keskiviikko 24.6. Hampuri - Praha

Aamupäivästä etsiskelemme tanssikenkiä myyvää liikettä ja löytyyhän se lopulta... Pääsimme samalla kuin huomaamatta tutustumaan Reberbahniin, joka ei paljon eroa päivällä muista kaduista. Metron käyttökäyttökin tulee tutuksi, sillä se on todellakin helpoin tapa liikkua paikasta toiseen ja aika halpakin. Lopun päivästä vietämme upeassa Carl Hagenbecsin eläinpuistossa.

Illalla hyppäämme taas junaan nukkumaan tarkoituksenamme herätä ihan toisenlaisessa "maailmassa".

Torstai 25.6. Praha - Tiistai 30.6. Praha - Zell-am-See

Huomaamme saapuneemme pois "kiireisestä" Euroopasta, sillä juna on Italialais-tyyliin täällä Tsekkoslovakiassakin reilun tunnin myöhässä. Kaupunkiin paremmin tutustuttuamme huomaamme olevamme miljonäärejä paratiisissa. Tässä ylettömän koristeellisessa kaupungissa kaikki on aivan uskottoman halpaa... Ateria hyvässä ravintolassa oluella ja mehulla noin 15:- FIM! Yöpaikaksemme onnistumme saamaan ison huoneen halvalla... Kotimajoitus erään vanhan miehen olohuoneen parisängyssä yhden vuoteen hinnalla. Tässä kaupungissa ei tiedä minne silmänsä laittasi, sillä joka paikassa on koristeellisia taloja ja upeita kirkkoja. Näissä riittäisi ihailemista pitemmäksikin aikaa. Lähdemme kuitenkin jatkamaan matkaa kohti Itävaltaa.

Keskiviikko 1.7. Zell-am-See - Perjantai 3.7. Zell-am-See - Verona

Saavumme Zell-am-Seehen keskiyöllä ja havaitsemme huoneen ainoassa avoimena olevassa hotellissa maksavan 550:- FIM! Hetken mietittyäni päätän, että testaamme paikallisen puistonpenkin ominaisuuksia yöpymispaikkana. Aamulla totean, että Late on nukkunut kuin tukki rattaissaan ja itse olen torkkunut istuallani... Positiivisinta oli paikan edullisuus ja komeat maisemat. Etsimme paikkakunnalla lomamatkalla olevan setäni perheen ja vietämme heidän kanssaan reipasta kipeily lomaa... Vuorelle kiipeäminen on yllättävän rankkaa touhua. Muut yömmme vietämme paikallisessa retkeilymajassa, joka on todella halpa ja korkeatasoinen.

Lauantai 4.7. Verona - Desenzano - Riva del Garda - Torstai 9.7. Riva del Garda - Desenzano - Milano - Köln

Saavumme vihdoinkin Laten innolla odottamaan Italiaan ja pääsemme nauttimaan herkullista kiivi jäätelöä, jota olemme kaivanneet viimekesästä saakka. Tällä kertaa tutustumme Garda järven pohjoispäähän... Suurin vaikuttaja taitaa olla ainoan retkeilymajan sijainti. Totumme vaihtamalla Italialaiseen kiireettömyyteen ja siestäkin on juuri oikealla paikalla päiväunia varten. Maisemat poikkeavat tasaisesta eteläpäästä, sillä täällä on vuoristo ympärillä. Poistuessamme pääsemme tutustumaan Italialaiseen tyyliin ajaa bussia vuoristossa... Huomattavasti jännempää kuin vuoristoradalla ajeleminen. Poistumme haikein mielin kiivijätskin luvatussa maasta.

Perjantai 10.7. Köln - Mönchengladbach - Niederkruchen - Maanantai 13.7. Niederkruchen - Dusseldorf - Hampuri - Kööpenhamina

Menessämme vierailulle entisen naapurini luo joudumme turvautumaan bussiin ja lopussa kolmen kilometrin jalkapatikkaan... Pirstävää helteellä, rinka selässä. Jaija on iloisen yllättynyt kun löytää meidät portailtaan odottamasta kun

tulee töistä kotiin. Vietämme hauskan viikonloppun Jaijan ja Herbertin kanssa... Tutustumme paikalliseen eläinpuistoon ja iltaelämään, sekä vaihdamme kuulumisia viimeisen kolmen vuoden ajalta. Loma alkaa olla loppu ja aloitamme matkan kohti kotia... Vietämme junassa seuraavan vuorokauden. Kööpenhaminan asemalla on komea pienoisorautatie, jonka Late onnistuu saamaan toimimaan Ruotsin kruunuilla.

Tiistai 14.7. Tukholma - Turku - Oulu

Pirteää aamulenkkeilyä, kun joudumme kiirehti-mään junalta ehtiäksemme laivaan... Ja sitten atk-systeemi reistailee ja joudummekin jonottamaan. Ihanaa päästä suihkuun, kun on viettänyt vuorokauden junissa hikoillen. Jotenkin tuntuu kuin olisi jo kotona... johtuu varmaan suomalaisesta hygieniasta tasosta ja siitä ettei tarvi enää "mongertaa" muita kieliä. Kotoinen olo vain lisääntyy kun saavumme Turkuun ja vettä tulee kuin aisaa.

Keskiviikko 15.7. Oulu

Late jäi pois junasta jo Vihannissa, jonne mummu ja vaari olivat tulleet vastaan. Ihanaa olla kotona, vaikka reissussa olikin mukavaa. Oikeastaan odotan innolla seuraavaa mahdollisuutta lähteä Eurooppaan... Ainakin Prahassa jäi vielä paljon kokematta.

Zell-am-See

TIEDEPALSTA

Ja jälleen on aika koota yhteenveto suomalaisen tiedeyhteisön saavutuksista viimeisen kymmenen vuoden ajalta. Tällä kertaa aiheita on suorastaan runsaasti, joten palstan sivumäärää päätettiin laajentaa kahteen. Alkajaisiksi paneudumme kirjaimellisesti asian ytimeen, hiukkasfyysikoilla on nimittäin asiaa.

Suomalaiset molekyylit maailmalla

Kotimaamme hiukkastutkimus on saavuttanut kaikkien kadehtiman paikan alan kirkkaimmassa kärjessä. Tähän ovat osaltaan vaikuttaneet Suomen runsaat atomiesiintymät, mutta kaikkein tärkeintä syytä ei aina muisteta painottaa tarpeeksi. Näyttäähän meillä kaikki pienikin niin suurelta, että atomien syvimät salat ovat lähes jokaisen peruskoulutetun suomalaisen ulottuvilla.

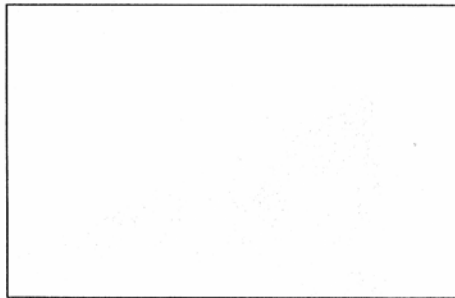
Dosentti Lausto on kurkistellut hiukkasten sisuksiin jo kaksikymmentä vuotta, ja on mies suuren suomalaisen teorian, pinttimekanikan taustalla. Hän viimeistelee vielä tutkimustaan, mutta on selvää, että hänen johtopäätöksensä pinttien todellisesta luonteesta on jotakin aivan uutta.

”En ole antautunut kokeissani tutkimaan pelkästään pinttien törmäyksiä. Minua kiinnostaa ennen kaikkea se mekanismi, jolla kaksi pinttiä katoavat pian sen jälkeen, kun niitä on törmäytetty keskenään, ja olen vakuuttunut siitä, että katoaminen tapahtuu samalla tavalla yhdenkin pintin tapauksessa.

Yhden pintin katoamista on vaikea huomata, sillä yleensä tarvitaan ulkopuolinen havainnoitsija, joka jälkeensä todistaa tapahtuneen. Kaikki voidaan kuitenkin selittää epätarkkuusperiaatteellani. En ole vielä selvittänyt kaikkia vakioita, joilla tämä epätarkkuus voitaisiin

ennustaa, mutta ainakin vakioilla 0.5, 0.4 ja 0.33 voidaan selittää useimmat ajan, tilan ja paikan vääristymät.

Periaate on kuitenkin se, että ensimmäisen pintin perusteella ei voi sanoa, mikä on paikka k:n pintin jälkeen, ei ainakaan ajan ja olotilan suhteen. Epäilen lisäksi, että kaamosteorian avulla voitaisiin valaista puuttuvien vakioiden mysteeriä, mutta aika alkaa vasta nyt kypsyy kokeelliseen tutkimukseen.”

Törmäytettyjä pinttejä vakiolla 0.4

Dosentti Lauston tutkimus ei kaikessa merkittävyydessäänkään jätä muita suomalaisia saavutuksia varjoonsa. Seuraavaksi jututimme olympiatieteen tohtori Väyrystä.

Kultaa kunnian tähden

Olympiatieteen tohtori Väyrynen on jäänyt täysin vaille nimeä suomalaisessa yhteiskunnassa, vaikka huippu-urheilupiireissä hänet osataankin yhdistää Väyrysen menetelmään, jolla kyetään minimoimaan kiinnijäämisriski kaikissa käytössä olevissa dopingtesteissä.

”Menetelmä sinänsä ei ollut kehittämänäni mitään uutta”, sanoo tohtori Väyrynen vaatimattomasti. ”Olin vain ensimmäinen, joka osasi soveltaa sitä urheilutieteeseen ja tehdä epävarmoista periaatteista pitäviä sääntöjä.

Luonnollisestikaan en voi kertoa yksityiskohtia nimelläni käytetystä menetelmästä, sillä täytyyhän minun pitää huolta sen merkityksestä myös tulevaisuutta ajatellen. Nykyäänkin muutamia urheilijoita jää kiinni testeissä, vaikka he ovat käyttäneen parhaita neuvojani. Parasta kaikessa on kuitenkin se, että useassa tapauk-

Tiedettä tieteistä

Professori Rydman päätti vuosia sitten selvittää, mikä tiedekunta on Suomen kannalta se kaikkein tärkein, ja sai hijattain monivuotisen työnsä päätökseen. Tieteenalatieteen tohtorina hänen päätelmillään on suurta painoarvoa, kun määrärahojen jaosta ja maan kehityksen suunnasta päätetään Brysselin opetuksesta vastaavien virkamiesten kesken.

”Paneuduin työhön alusta asti koko tarmollani. Pari vuotta kului määrittellessä yhtenäistä vertailuperustetta tieteenalojen välille. Onneksi resursseja oli koko ajan riittävästi, ja tutkimus pääsi edistymään ilman keskeytyksiä johdonmukaiseen päätökseen. Tunsin todellista luomisen riemua, jota vain toinen tiedemies voi ymmärtää, kun pitelin käsissäni tuon ensimmäisen vaiheen tuloksia. Tunsin sisimmässäni, että vain rottakokeet voisivat tuoda lopullisen totuuden silmiäni eteen.

Rotille luettiin oppikirjoja, jotka myöhemmin syötettiin niille. Ne saivat vuorolla hengittää kaikkia

nessa käyränyt urheilija voi hyvinkin pian palata takaisin huippu-urheiluun mukaan, mikä oli mielestäni tärkein lähtökohta menetelmää kehittäessani. Onhan meillä Suomessa niin vähän urheilijoita muuhun maailmaan nähden, että heitä on voitava käyttää ja kierrättää mahdollisimman tehokkaasti.

Suomalaisten olympiamenestys on kuitenkin ollut heikkoa, sillä tutkimuksen tulokset vuotivat ulkomaille patenttia haettaessa, ja kaikki merkittävät maat ovat omineet suomalaisten menetelmän itselleen. Kaikkialla tämä tietysti yritetään kiistää, mutta meillä on melko varmaa näyttöä siitä, että ulkomailta käytetty Väyrynen-menetelmä pohjaa minun tuloksiini. Eiköhän tästä tulevaisuudessa vielä mitalit kirkastu, sen verran voin luvata. Siihen asti meidän pitänee yrittää tuntea tyytyväisyyttä siitä, että suomalainen menetelmä vie urheilijoita huipulle kaikkialla maailmassa.”

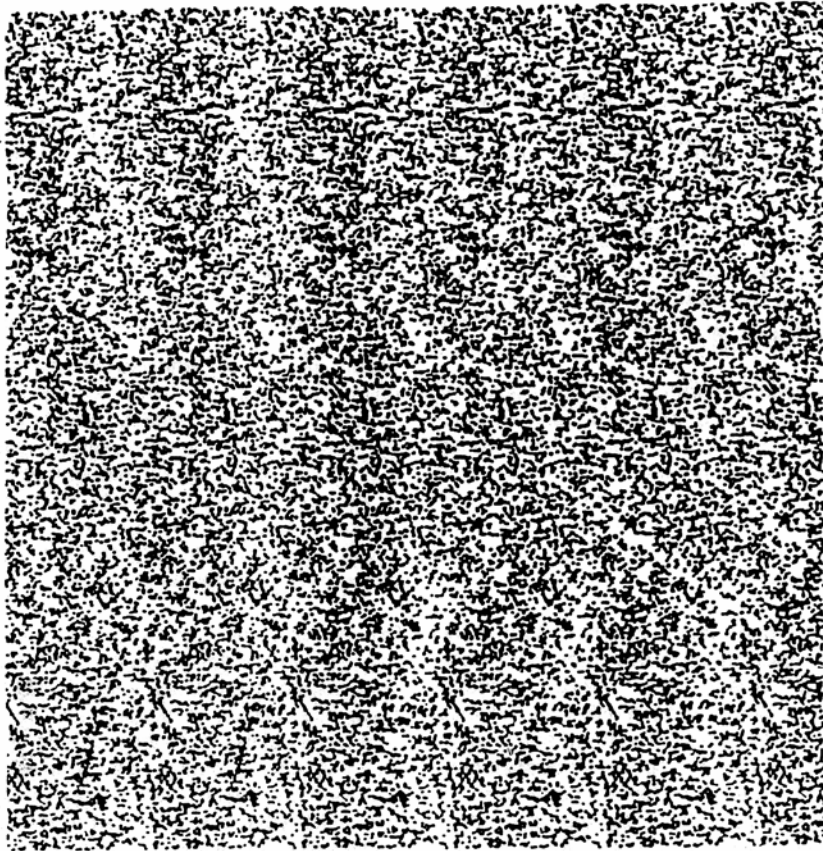
tieteitä ja tulokset analysoitiin kolmelta vuodelta. En halua tarkentaa loppuyhteenvettoa muuten kuin voittajan osalta, mutta todettakoon, että yleisesti ottaen rottien reaktiot olivat kielteisiä. Tieteenalat heijastivat rotissa muun muassa ja vaihtelevissa määrin kiirettä, tärkeyttä, juopoutta, veltoutta, urautumista, itseyytyväisyyttä, rahanahneutta, tittelinkipeyttä, päämäärättömyyttä ja valikoivaa sokeutta.

On vaikea sanoa, missä määrin enemmän tulokset kertovat tieteistä kuin rotista, mutta lopputulokset osoittavat niin selkeästi yhteen suuntaan, että mikään virhemarginaali ei asettaisi niitä kyseenalaisiksi. Tieteenalatieteen paras tiede, ja sitä tulee kehittää edelleen. Tarvitsemme paljon lisää virkoja ja määrärahoja, eikä työtämme saa estää millään typerillä rajoituksilla. Ja minulle lisää palkkaa, olenhan minä sentään Suomen tärkeimmän tiedekunnan johdossa.”

Näin siis tieteenalatieteen tohtori, professori Rydman.

TERMINAALIN YLEISÖKILPA

Mitä kuva esittää? Palauta vastauksesi seuraavan Terminaalin deadline-päivään mennessä, kuitenkin viimeistään ennen ensivuotta, killan postilaatikkoon tai mailaa terminaalille. Oikeinvastanneiden kesken saatetaan arpoa fuksipiste.

Vinkki: Muljauta silmäsi sopivasti vinksalleen, niin ehkä näet sen kolmiulotteisena.

hva

KOSKENLASKUA

Ajattelin nöyrytyä päätoimittajan painostuksen alla ja kirjoittaa lupaamani jutun Terminaaliin. Tiedättehän laulun "käy kimppuun lailla pommikoneen laivueen...." No joo, elämäni muuttui täysin, kun päätoimittaja iski minut Arinasta lauantai-illan tansseista. Sitä ennen olin elänyt aivan normaalia elämää...

Eräänä iltana (= 2 viikko JW) (JW = Jälkeen Wapun, toim. huom.) näin näyttöpäätteen ruudulla viattomalta näyttäneen kysymyksen, jossa päätoimittajaa ja minua kysyttiin melomaan. Päätoimittajan huumaavan hajuveden tuoksussa en voinut muuta kuin suostua. Varauduin leppoisaan meloskeluun joella eväillä ja vaihtovaatteilla. Lähtö tapahtui Vällkylästä, josta päätoimittaja, minä, mac ja pmp lähdimme kohti Sanginjokea. Kaksi viimeksimainittua olivat ammatilaistasoisissa varusteissa ja niihin kuuluivat myös oleellisena osana kaksi kajakkia, kaksi kanoottia ja kaksi autoa(?). Päätoimittaja ja minä valitsimme isomman ja siinä mukavasti peläten huristelimme hakemaan htt:tä ja helua. Kadehtien katselin htt:n lippalakkaa, joten ahtauduimme kaikki viisi pmp:n autoon. Mac sai matkustaa yksinään, koska oli tunkenut autonsa täyteen jotain ihmeen meloja ja pelastusliivejä.

Joo, mennään vaan melomaan...!

Matkalla juttu lensi ja jotenkin allekirjoittaneen nenä alkoi kalveta, kun kuunteli ennenkin meloskelleiden juttuja. Rauhalliseksi kuvittelemani melontaretki olikin yllättäen muuttunut koskenlaskuksi... Ilmaisin tyytymättömyyteni kyseiseen päätökseen ja sen jälkeen kaikki ilmaisivat vahingonilaisen osanottonsa. Yritin viimeisenä vetona tunnustaa, etten tiennyt mihin jouduin, mutta päätoimittaja pilasi koko jutun lyhyellä naisellisella kommentilla: "Ai, enkö mä huomannut kertoa sulle, sori... Kyllä mä tän tiesin". Mukauduin kohtalooni ja yritin pidätellä kyneleitäni, kun pmp esitteli erästä tielle näkyvää koskea. Lohdutuksekseni myös päätoimittajan koskenlaskijan imago alkoi rakoilla tutkiessaan ko. kohtaa auton ikkunan läpi.

Maaliauto (Fiat Uno) vietiin paikoilleen ja loppumatka kuljettiin pmp:n autolla vesillelaskupai-kalle. Auton jouset huomattiin maineensa veroisiksi... Samalla kokeneemmat melojat (mac ja pmp) antoivat kullannarvoisia vinkkejä kanootin pystyssä pitämiseen ja varsinkin sen ohjaukseen. Oikean paikan löydyttyä kanootit/kajakit kannettiin rantaan. Htt:n kumisaappaat olivat matkan ainoan kerran hyödyksi, sillä joen ranta oli erittäin pehmeää peltoa. Kun päätoimittajan eväät oli saatu pakatuksi vesitiiviisti ja allekirjoittaneen lompakko autoon turvaan, niin olimme lähtövalmiit. Nopean rukouksen ja ristinmerkin jälkeen yritin houkutellessa päätoimittajaa kanoottiin... Aikani seliteltyäni kanootin toimintaperiaattetta ja todistaessani muutamalla matemaattisella kaavalla kanootin kaatumisominaisuuksia sain hänet istutetuksi kanoottiin.

Lähtöpaikka oli kuulemma Loppulan kylä, josta oli tuo kyläosuus kadonnut joskus Tsernobiiliin jälkeen. Maisemat olivat hienoja. Kun olin saanut kanootin keulan yleisön piruilun jälkeen oikeaan suuntaan ja nopean sihtauksen jälkeen ujutettua kanootin sillan alta, olisin ollut valmis lopettamaan. Mutta koska en osannut ohjata sitä rantaan, niin luovuin koko yrityksestä ja annoin virran viedä. (Koska tässä vaiheessa joku voisi luulla minun olevan kokenut koskenlaskija, mainittakoon se, että istuin toista kertaa elämässäni kanootissa. Eka kerta oli kun olin kymmenen vanha... Kanootissa...)

Pahimman paniikin hellitettyä yritin nopeasti opiskella sen kanootin kääntämistä (pituussuunnassa...) ja helpotuksekseni huomasin sen olevan suhteellisen mahdotonta. Päätoimittaja väkäksi edestä vastaan koko naisellisella voimallaan ja homma alkoi sujua vasta pienen puhuttelun jälkeen (jos tähän tulee huom. niin se valehtelee...:-) (Toimitus ei alennu niin halpamaiseen temppuun, Toim. huom.). Ensimmäinen sata metriä meni liian nopeasti ja sen jälkeen olikin vuorossa ensimmäiset liplattavat laineet. Se kanootti olisi vaatinut sivuponttoonit yms. vakauttimet, jotta olisin tuntenut oloni kotoisaksi. Ohjaaminen oli kaikista helpointa, jos ei ohjannut. Myös sivusuunnassa keikkuminen oli enemmän kuin olin Wappuna harjoitellut (ja se on paljon...). Koska olimme tulleet hakemaan kokemuksia, niin menimme tietenkin pahimmasta kohtaa, koska mac:in meni... Seurasimme hänen esimerkkiään, koska luulimme hänen laskevan kaikista helpointa reittiä. Jälkeenpäin saimme kuulla, että tällä tieteenharjoittajaveijellä oli tapana "keräillä" kaikki pahimmat tyrskyt. Joten mekin keräsimme...

Muutaman minuutin (ja saman määrän metrejä) kuluttua olimme päässeet pääpiirteittäin yhteisymmärrykseen kanootin herruudesta (mie vien ja sie vikiset...) ja kanootti alkoi kulkea *suurinpiirtein* haluamaani suuntaan. Ari Vatasen linjoja mukaillen kurvasin sisäkurviin ja perää heittäen tulin ulkokurvista ulos. Havahduin edestä kuuluvaan kohinaan ja pmp:n kommenttiin, jota en muista. Edessä näkyi mutka oikealle ja leveän kohdan keskellä oli saareke, jonka molemmin puolin vesi kulki hurrirjaa vauhtia. Oikea puoli

näytti virtaavan leppoisemmin, joten huudahdin päätoimittajalle nopean käskyn: "Mennään oikealta!" Päätoimittaja vastasi tähän nopeasti ja soman naisellisesti: "Täh!" Kohinan yli yritin ylläpitää keskustelua ja kertoa, että en mä mitään tarkeeta... Mennään vaan tosta paremman näköisestä.

Homma meni tosi surkeasti, kunnes tulimme kohtaan, jossa kaksi 83.52 cm aaltoa ottivat kanoottimme syleilyynsä. Ekasta selvisimme huonosti ja sen jälkeen tajusin htt:n virnistävän katseen viiden metrin päässä. Toinen tajuntaan tuntuva ärsyke olikin se kivi, jonka päällä makasin mahallani ja päätoimittajan kauhusta kankeat kasvot, jotka tuijottivat minua sen kiven toisella puolella. Sen jälkeen hän jo urheasti lähti ottamaan kanoottia kiinni, jotta sen ei tarvitsisi yksinään seilailla vesilastissa. Ainoa lohdutus oli htt ja helu, jotka iloisesti viruilla tuijottivat meitä muutaman metrin etäisyydellä. Se lohduttava seikka oli, että he seisoivat napaansa myöten koskessa melat kourassa ja kanootti oli rantapöheikössä kumollaan...

Et me ainoita oltu!

Onnistuimme kahlaamaan rantaan vuolaassa virrassa ja samalla seurasin pmp:n hinausmannöoveriä kanootin ja siinä roikkuvan päätoimittajan saamiseen rantaan. Koska htt ei ollut kastunut vielä tarpeeksi, hän pulahti vielä karjaidusten saattamana hyiseen jokiveteen. Tällä kertaa ilman vaatteita. Pitkän pohtimisen jälkeen vedimme määrät vaatteet takaisin päällemme, koska matkaa oli vielä jäljellä ja olimme vielä kuulemma helpolla osuudella.

Jatkoimme matkaa ja matkajutustelujen lomassa opettelimme vaivihkaa kanootin ohjaamista, jotta pulahduksemme olisi jäänyt ainoaksi. Mieleemme lämmikkeeksi pmp kajautti reippaita lauluja kajakistaan ja täytyy sanoa, että miehellä on piileviä kykyjä. Htt ja helu olivat vaihtaneet kuivat vaatteet kaatumisensa jälkeen, koska heille kuulemma riitti se yksi kerta veteen tutustumiseen. Vaatteidenvaihtooperaatio jääköön alaikäisten lukijoiden takia kuvailematta.

Useiden pienten (mac:in ja pmp:n kommentteja) koskien jälkeen olin päätoimittajan kanssa samaa mieltä... Tämä oli kivaa!! Kadehtien katselimme htt:n ja helu:n umpikanoottia. Omamme oli ns. avomallia ja pärskeet tulivat aika kivasti sisään valuen pitkin lahkeita. Mutta siiti se touhu oli tosi kivaa... Ohjaaminen sujui jo mukavasti ja päätoimittaja ja minä olimme jo päässeet yhteisymmärrykseen miten saamme kanootin kääntymään. Tällä kertaa osasimme sen jopa eskimokäännöstä mukailien... Siinä kastuu...

Ohjasimme kulkuneuvomme rantaan ja lähdimme maastontiedusteluun. Lähenimme Sankivaarassa olevaa koskea, joka oli kuulemma koko joen pahin. Tutkimme parin mökin istutuksia (surkeita) matkalla näköalapaikalle. Tuolla muutaman sadan metrin matkalla alkoi viileä ilta pureutua allekirjoittaneen nahkaan ja myöhemmin kuulin helun suusta samaa. Vaatteiden kosteusprosentti oli kuitenkin meillä hieman eri...

Nenänpää valkoisena katselin edessäni kuohuvaa koskea. Matkan alussa olleet kuohut eivät olleet mitään näkemääni verrattuna. Aluksi pätkä tasaista. Sitten nopea kuohuton virtaus vasemmalla laidassa, mutta siinä oli paha pyörre oikealle. Siitä läpi ja oikeaan laitaan, jossa oli pahat laineet ja tosi kova virtaus. Kummassakin paikassa oli vielä pudotustakin aika reippaasti. Jos tuosta alkupätkästä selviäisi hengissä, niin sitten oikeata laitaa pitkin suoraan kuohujen läpi. Jos tuolta reitiltä eksyisi, niin sitten kanootti olisi kumossa yhtä suurella todennäköisyydellä kuin minä pääsen läpi kompleksianalyysistä.

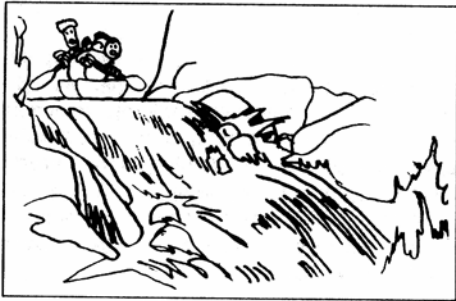
...Kummassakin paikassa oli vielä pudotustakin aika reippaasti...

Sydän pamppailen ja taktiikkaa hioen palasimme päätoimittajan kanssa kanootin luo. Tyhjensimme sen vedestä ja lähdimme mac:n ja htt&helu:n perään. Pmp tarjoutui urheasti tulemaan viimeisenä ja noukkimaan meidät vedestä... Olimme kyllä päättäneet päätoimittajan kanssa, että helposti emme ui... Emme ainaakaan halunneet olla tälläkään kertaa ainoana tekemässä sievisiä.

Reippaasti tönäisimme venheet vesille ja meloskelimme kohti kohtaloamme. Virtaus voimistui ja sitten se oli meno. Muiden laskutyyleistä meillä ei ole/ollut mitään havaintoa, koska kaikki muu alkoi kummasti kyllästyttää suoraan verrannollisena virtauksen nopeuteen. Taidokkaasti päätoimittaja ohjasi kanoottimme ekasta pahasta kohdasta läpi minun antaessani vauhtia. (Kanootin täytyy liikkua joko nopeammin tai hitaammin kuin virtaus. Pmp:n huom.) Meloimme kuin heikkopäiset kohti seuraavaa pahaa kohtaa ja yllätyksemme oli suuri, kun selvisimme siitäkin läpi kaatumatta. Ainoa haittapuoli oli, että huomasin istuvani kanootin pohjalla, kun penkki oli katkennut altani röykytyk-

sessä. Toinen lievempi oli se, että vettä oli roiskunut vähän sisään. Ehkä noin puoli kanoottilista...

Tasainen kuohuminen jatkui ja menimme vinhaa vauhtia virtaa alas. Olin siirtynyt polviasentoon melomaan ja katselin veden liplatusta kanoottisani. Kanoottimme ainoa penkki (päätoimittajan) oli kastunut ja hänen goretexinsä eivät oikein pitäneet liukkaalla pinnalla. Tämän huomasi siitä, että eräässä töyssyssä ilmeni sivutaispidon puuttumista jonka seurauksena roikuimme laidalla ja samalla kanoottimme hörpäsä lisää vettä. Siitä sitten äkkiä toiselle laidalle roikkumaan ja veden alkaessa aaltoilla kanoottissa edestakaisin yritimme pitää kanoottia tasapainossa. Vihdoin se onnistuikin ja huomasimme olevamme kolmen metrin päässä rannasta ja täysin tyvenessä kohdassa.

Virta voimistui, ja sitten se oli menoa!

Siinä tuijottelimme rantaa ja toivoimme olevamme siellä, sillä kanoottissa alkoi olla sen verran vettä, ettei olomme ollut kovin mukava. Kanootti muuten pysyy vielä hyvin pinnalla, vaikka laidoista on viisi senttiä veden pinnan yläpuolella. Yrittäessämme ensimmäistä varovaista vetoa kohti rantaa, kanoottissamme oleva vesi alkoi tahtoa takaisin jokeen ja kallisti kanoottimme pahasti. Siinä roikuimme molemmat toisella puolella ja silti kanootti kaatui toiselle puolelle... Ja taas utiin... Vettä oli muuten metrin päässä rannasta yli 190 cm...

Neuvokkaasti kalastimme kanoottimme rannalle, tyhjensimme sen ja pmp:n saattamana jatkoimme matkaa. Taukopaikalla huomasimme katkeraksi pettymykseksi olevamme ainoat määrät ihmiset. Joimme kahvit golfradalla ja vaihdoimme mielipiteitä. Kaatumisestamme oli kurniakuus kaukana, koska kaaduimme tasaisella ja kahden metriin päässä rannasta. Penkki korjattiin puupötkelöllä ja matka jatkui. Seurasi pieniä koskipätkiä ja mukavia matkaosuuksia. Seurasimme mac:ia (rek. tunnusmerkki) ja varoimme visusti menemästä samaa reittiä kuin hän... Loppuhuipennus alkoi ennen kuin huomasimme mekaan ja se oli tosi pitkä ja kuohuinen koski. Tuntui tosi mahtavalta, kun vauhti kiihtyi ja sai puikkelehtia kivien välistä... No, kerran kyllä pikkasen lipesi ja tuntui siltä kuin se kivi tulisi tupaan saakka...

Hymyssä suin vedimme kanoottimme rannalle ja onnittelimme toisiamme selviämisestä. Laskemisesta jäi mukava olo ja olisi sitä kyllä vielä vähän matkaa jatkanutkin, kun vauhtiin pääsi... Nopean neuvottelun jälkeen htt, minä, helu ja päätoimittaja siirryimme mac:n autoon ja sillä mac:n (?) mökille.

Mac palasi takaisin autamaan pmp:tä kanoottien lastauksessa ja huoltamisessa. Me muut laitoimme saunan lämpiämään ja keitimme teetä. Kuivauskaappiin tungimme kaiken märän vaateen, ja sitä oli paljon. Huomasimme olevamme teepöydässä kukin ainoastaan yhden vaatekappaleen omaavina... Se oli paita... Ja sen jälkeen.... Joimme teetä.

Olimme ehtineet jo saunaan ja käymään jopa uimassa, ennen kuin mac ja pmp saapuivat. Onneksi helu ei ollut uimarityyppiä, sillä rynnätessämme aatamin (ja vähän eovankin) asussa uimaan mäiskäytimme oven perässämme kiinni... Arvatkaas, oliko se lukossa kun tulimme takaisin... Helu onneksi pelasti loppuillan päättämällä meidät sisään. Aikamme saunottuamme ja käytyämme vielä kerran porukalla uimassa siirryimme pöydän ääreen kehuaan uimassa siirryimme pöydän ääreen kehuaan mökiltä löytynyttä sinappia ja suolalihaa (poron). Söimme tukevasti ja sen jälkeen kukin yritti löytää jotain kuivaa päällensä. Kotimatalla pmp:n lauluääni oli vieläkin vireessä ja saimme

kuulla näytteitä hänen laululahjoistaan... Ei hasumpi...

Reissu oli todella hauska ja kokemuksia antava. Suosittelemme kaikille, jotka eivät ole koskenlaskua kokeilleet. Mutta jos joku kysyy teitä *melomaan* niin varmistakaa, että kysymys tosiaan on *koskenlaskusta*. Jos näin ei ole, niin älkää lähtekö... Melomisessa ei ole mitään kivaa... Koskenlaskua sen olla pitää...

TAKU

ALUSTAVA AIKATAULU SYKSYN TAPAHTUMISTA

Laatija pidättää itselleen oikeuden muutoksiin.

vko 38	City-tour
vko 39	Fuxisauna
vko 40	30.9. Lakinlaskijaiset
vko 41	Fuxikursio
vko 49	Vaalisauna
vko 50	Pikkujoulu

Lisäksi joka viikko on killan hallituksen kokous, johon kaikki ovat tervetulleita.

Internet Services List

* SPECIAL INTERNET CONNECTIONS * (PART OF THEM)

- Archie telnet archie.mcgill.ca or 132.206.2.3 (Can./USA)
telnet archie.funet.fi or 128.214.6.100 (Finland)
telnet archie.au or 128.184.1.4 (Aussie/NZ)
telnet archie.sura.net or 128.167.254.179
offers: Internet anonymous FTP database. (Login: archie)
- CARL telnet pac.carl.org or 192.54.81.128
offers: Online database, book reviews, magazine fax delivery service.
- Cleveland Freenet telnet freenet-in-a.cwru.edu or 129.22.8.82
offers: USA Today Headline News, Sports, etc...
- C64 Archive Server mail twtick@corral.uwyo.edu
Subject: Mail-Archive-Request Body-of-letter: help (hit return) end
- Dante Project telnet library.dartmouth.edu or 129.170.16.11
offers: Divine Comedy and reviews. (Login: connect dante)
- Distance Educat. Data telnet sun.nsf.ac.uk or telnet 128.86.8.7
(Login: janet Hostname: uk.ac.open.acs.vax Username: icdl)
- Earthquake Information finger quake@geophys.washington.edu
offers: Recent quake info (location, time, magnitude, etc.)
- FTP Mail mail ftpmail@decwrl.dec.com
Subject:(hit return) Body-of-letter: help (return) quit Offers:ftp via email
- Genetics Bank mail gene-server@bchs.uh.edu
Subject: help Offers: genetic database accessible via email.
- Geographic Name Server telnet martini.eecs.umich.edu 3000 or 141.212.100.9
offers: Info by city or area code (Population, Lat./Long., Elevation, etc).
- Ham Radio Callbook telnet marvin.cs.buffalo.edu 2000 or 128.205.32.4 2000
offers: National ham radio call-sign callbook.
- INFO - Rutgers CWIS telnet hangout.rutgers.edu 98 or 128.6.26.25 98
offers: Dictionary, thesaurus, CIA world fact book, quotations database.
- Internet Resrce Guide ftp nnsf.nsf.net
offers: compressed/tar'd list of net resources in /resource-guide.txt.tar.Z
- IRC Telnet Client telnet bradenville.andrew.cmu.edu or 128.2.54.2
offers: Internet Relay Chat access, like a CB on the computer.
- Library of Congress telnet dra.com or 192.65.218.43
offers: COPY of Library of Congress (Assumes terminal is emulating a vt100).
- List of Lists ftp ftp.nisc.sri.com or ftp 192.33.33.22
mail mlol-request@wariat.nshore.ncoast.org
offers: List of interest groups/email lists in /netinfo/interest-groups.
- Lyric Server ftp cs.uwp.edu
offers: Lyrics (/pub/music/lyrics/files) in text files for anonymous ftp.
- Mail Server/Usr Lookup mail mail-server@pit-manager.mit.edu
usage: in body of mail message: send usenet-addresses/[name searching for]
- Melvyl telnet melvyl.ucop.edu or 31.1.0.1
offers: access to various libraries. Type 'other' at prompt to see others.
- NASA Headline News finger nasanews@space.mit.edu
offers: Daily press releases from NASA.
- NASA SpaceLink telnet spacelink.msfc.nasa.gov or 128.158.13.250
offers: Latest NASA news, including shuttle launches and satellite updates.
- NED telnet ipac.caltech.edu or telnet 131.215.139.35
offers: NASA Extragalactic Database. (Login: ned)
- Oceanic Info. Center telnet delocn.udel.edu or telnet 128.175.24.1
(Login: info)
- Oracle mail oracle@iuvox.cs.indiana.edu
offers: The Usenet Oracle! Mail with subject as "help" for more info.
- PENpages telnet psupen.psu.edu or telnet 128.118.36.5
offers: Agricultural info (livestock reports, etc.) (Login: PNOTPA)
- SDDAS telnet epsun.space.swri.edu 540
offers: SW Research Data Display & Analysis Center. Or telnet 129.162.150.99
- SERVICES telnet wugate.wustl.edu or 128.252.120.1
offers: Access to nearly every listed service! (Login: luis)
- StatLib Server mail statlib@lib.stat.cmu.edu
Mail with line: send index. Offers: Prgms, Datasets, etc. for statisticians.
- STIS telnet stis.nsf.gov or 128.150.195.40
offers: Science & Technology Information System. (Login: public)
- Supreme Court Rulings ftp ftp.cwru.edu
offers: ASCII files of Supreme Court rulings in directory /hermes
- Usenet News MailServer mail [newsgroup]@ucbvax.berkeley.edu
Allows you to post to a Usenet newsgroup via email. Useful if you have read-only access to Usenet news. Note: .'s become -'s Ex. alt.test -> alt-test
- UNC BBS telnet samba.acs.unc.edu or 128.109.157.30
offers: Access to Library of Congress and nationwide libraries (Login: bbs)
- WAISStation telnet quake.think.com or 192.31.181.1
offers: Wide Area Info. Service. (Login: wais) FTP think.com for more info.
- Weather Service telnet madlab.sprl.umich.edu 3000 or 141.212.196.79 3000
offers: City/State forecasts, ski conditions, earthquake reports, etc.

* NOTE: NO LOGIN NAMES OR PASSWORDS ARE REQUIRED UNLESS STATED OTHERWISE!

If it prompts you for a login name, you did something wrong, or are not running on a machine that the system you telnetted to supports!

